

PERİSKOP

Bu Nasıl Bir Dost ve Müttefikdir ?

İLKER GÜVEN
(E. Amiral)

Geçmişimizi iyi okur ve anlarsak bugünün olaylarını daha iyi analiz edebiliriz. Böylece geleceğimiz için de sağlıklı senteze ulaşabiliriz. Özellikle yakın tarihimiz günümüz ve geleceğimiz üzerine adeta projektör tutmaktadır. Osmanlı İmparatorluğunun çöküşü ve parçalanışını hazırlayan siyasi, ekonomik olaylara karşı alınan karar ve tutumlar ile bugünkü siyasi, ekonomik karar ve davranışların bizi nerelere götüreceğinin ipuçlarını vermektedir. Zira, Atatürk Cumhuriyeti Osmanlı devletinin dağılışının sonunda arta kalan coğrafya üzerinde kurulmuştur. Bu nedenle Atatürk' ün kurduğu Türkiye Cumhuriyetinin tarihi varlık alanında sonsuza dek yaşabilmesi için tarihi gerçeklerin ışığı altında ulusal politika ve stratejilerimizin oluşturulması önemli ve zorunludur.

Kurtuluş Savaşı Emperyalizme (Sömürgeciliğe) karşı tam bağımsızlık ilke ve politikasıyla yürütülmüştür. Kuruluştaki da her alanda milletin egemen ve Cumhuriyetin tam bağımsızlık ilke ve politikasına sadık kalınacağı esası kabul edilmiştir.

Peki, Emperyal güçlerin çözüm olarak dayattığı anlaşma metni ne diyordu?

Bir devletin parçalanarak yok edilmesi isteniyordu. Adı da kısaca SEVR Antlaşması idi. Sevr esas olarak parçalanmada DİN ve ETNİK FARKLILIKLARI göz önünde tutuyordu.

Sevr Antlaşmasının koşulları ile bugün Batının Türkiye'den istedikleri / dayattıkları arasında acaba bir fark var mı?

Sevr' in dayatma koşulları Osmanlı' yı parçalayıp yok etme amacı için kullandığı Etnik ve Dini ayrıcalıkların gözetilmesi, bugün Demokrasi ve İnsan Hakları kılıfları içinde yapılmaktadır.

Atatürk' ün yırtıp attığı Sevr acaba hortlatılmak mı isteniyor? Bu sorunun yanıtını belgelere dayalı olarak verebilirsek, çözüm olarakta uygulamamız gereken Ulusal Politika ve Stratejilerimizi de Atatürk' çü bir görüş ve düşünce ile kolaylıkla oluşturabiliriz. Şimdi ne pahasına olursa olsun diye bütün dayatmalarına rağmen girmek istediğimiz Avrupa Birliğinin bilindiği gibi dört temel kurumu vardır;

Konsej: AB' nin karar alma ve yasama organıdır.

Komisyon: Yürütme organıdır ve birliği hukuken temsil eder.

Avrupa Parlamentosu: Konseye yasalar hakkında görüş bildirir. Komisyon ve konseyi denetler. Birliđin işleyişini kontrol eder. "Normal olarak aldığı kararlar üye adaylar ülkeler için bağlayıcı kriter değildir. Ancak Türkiye için bu kural değiştirilmiş katılım için AP kararlarında ön koşul haline getirilmiştir".

Adalet Divanı: En yüksek hukuk organıdır.

Şimdi bu kurumlar içinde AB' ye giriş koşulları içinde yer alan AP' nin aldığı kararlardan bazıları ile Sevr Antlaşmasının benzer kararlarını mukayeseli olarak sunmak istiyorum;

AB PARLAMENTOSU KARARLARI

SEVR KARARLARI

AZINLIKLARIN durumlarına ilişkin olarak

22.12.1993 tarihli kararı:

"TÜRK devletinin bütünlüğü, yalnızca Kürtlerin kendi dillerini kullanma ve öğrenme hakkıyla ve gelenek ve göreneklerinin varlığını sürdürmesiyle, fakat aynı zamanda uygun düzeylerde idari özerklikle de uyumlu olabilmelidir."

24.10.1996 tarihli kararı:

(1)"Avrupa Parlamentosu, dünyanın her tarafındaki milyonlarca Ortodoks Hristiyan için, Konstaninopolis'teki (İSTANBUL yerine bu isim kullanılmıştır) Patrikhanenin, önemini göz önünde bulundurarak, TÜRK yetkililerinin Ekümenik Patrikhanenin tam olarak korunması konusundaki yükümlülüklerinin farkında olarak, Ekümenik Patrikhanenin ve diğer dinsel yerlerin binalarının korunması yönünde, gerekli önlemleri alması için, TÜRK yetkililerine çağrıda bulunur."

(2) "Avrupa Parlamentosu Patrikhaneye doğrudan bağlı olan HEYBELİADA Ruhban Okulunun derhal yeniden açılması çağrısında bulunur."

Madde 36 :Sözleşmelerin hükümlerine, özellikle soy, din ve dil

azınlıklarının haklarına dürüst bir biçimde saygı göstermekte kusur ederse.....

Madde 72 : Soy, dil ve din azınlıklarını da içeren ve halkın bütün kesimlerinin oransal temsilini sağlayacak nitelikte bir seçim sistemiyle, yerel bir parlamento kurulacaktır.

Madde 141 : TÜRKİYE, TÜRKİYE'de oturan herkesin, doğum, bir ulusal topluluktan olmak, dil soy ya da din ' ayrımı yapılmaksızın, yaşamlarını ve özgürlüklerini korumayı, tam ve eksiksiz olarak sağlamayı ; yükümlenir.

TÜRKİYE'de oturan herkes, her inancın, dinin ya da mezhebin gereklerini, ister açıkta, ister özel olarak özgürce yerine getirme hakkına sahip olacaktır.

Madde 147 : Soy, din ya da dil azınlıklarından.... bağımsız olarak ve Osmanlı makamları hiçbir biçimde karışmaksızın, giderlerini kendileri ödemek üzere, her türlü hayır kurumlarıyla, dinsel ya da sos-yal kurumlar, ilk, orta ve yüksek okullarla, başka her çeşit öğretim kurumları (Buralarda kendi dillerini özgürce kullanmak ve kendi dinlerini özgürce uygulamak hakkında da sahip olarak....) kurmak, yönetmek ve denetlemek konularında eşit hakka sahip olacaklardır.

Sözde KÜRDİSTAN'ın kurulması faaliyetlerine ilişkin olarak;

1709.1992 tarihli kararı:

"TÜRK Güvenlik Güçleri, 1992 yılında 205 kişiyi yargılamadan idam etmiştir. TÜRKİYE'nin güneydoğusunda sürmekte olan olağanüstü hal, derhal kaldırılmalı; Türkiye'deki Kürt sorunu ile ilgili olarak, bir uluslararası konferans düzenlenmelidir."

22.12.1993 tarihli kararı:

"TÜRK Devletinin bütünlüğü, yalnızca Kürtlerin kendi dillerini kullanma ve öğrenme hakkıyla ve gelenek ve göreneklerinin varlığını sürdürmesiyle, fakat aynı zamanda uygun düzeylerde idari özerklikle de uyumlu olabilmelidir."

18.01.1996 tarihli kararı:

"Kürt vatandaşlarının TÜRKİYE içinde bir tür kültürel özerklik elde etmeleri için, barışçıl yollardan çaba gösterme haklarını tanır."

10.06.1996 tarihli kararı:

"AVRUPA Parlamentosu, TÜRK yetkililerden TÜRKİYE'de bulunan tüm Kürtlerin haklarını tanımasını ister."

Madde 62: FIRAT'ın doğusunda, ileride saptanacak ERMENİSTAN'ın güneyinde saptanan SURİYE ve IRAK ile TÜRKİYE sınırının kuzeyinde, Kürtlerin sayıca üstün bulunduğu bölgenin yerel özelliğini, işbu antlaşmanın yürürlüğe konulmasından başlayarak altı ay içinde İSTANBUL'da toplanan ve İNGİLİZ, FRANSIZ ve İTALYAN Hükümetlerinden her birinin atadığı üç üyeden oluşan bir Komisyon hazırlayacaktır..... bu plan Süryani ve Geldaniler ile bu bölgelerin içindeki öteki etnik ve dinsel azınlıkların korumasına ilişkin tam güvenceleri de kapsayacaktır.

Madde 63: Osmanlı Hükümeti 62. Maddede öngörülen komisyonlardan birinin ya da ötekinin kararlarının, kendisine bildirildiğinden başlayarak üç ay içinde kabul etmeyi ve yürürlüğe koymayı şimdiden yükümlenir. Madde 64: İşbu Antlaşmanın yürürlüğe konuşundan bir yıl sonra, 62. Maddede belirtilen bölgelerdeki Kürtler, bu bölgelerdeki nüfusun çoğunluğunun TÜRKİYE'den bağımsız olmak istediklerini kanıtlayarak Milletler Cemiyeti Konseyine başvururlarsa ve Konsey de bu nüfusun bu bağımsızlığa yetenekli olduğu görünüşüne varırsa ve bu bağımsızlığı onlara tanımayı TÜRKİYE'ye salık verirse, TÜRKİYE bu öğütlemeye (Tavsiyeye) uymayı ve bu bölgeler üzerinde bütün haklarından ve sıfatlarından vazgeçmeyi şimdiden yükümlenir.

YUNANİSTAN'ın topraklarının AB'nin koruması altında olması hususlarına ilişkin olarak;

15.02.1996 tarihli kararı:

'TÜRKİYE'nin AVRUPA Birliği'nin bir üye devleti olan YUNANİSTAN'ın egemenlik haklarını tehlikeli bir biçimde ihlal etmesinden ve EGE'deki askeri gerginliğin artmasından ciddi biçimde kaygı duymaktadır. YUNANİSTAN'ın sınırlarının, aynı zamanda AVRUPA Birliği'nin dış sınırlarının parçası olduğunu vurgular."

(AVRUPA Parlamentosu, Doğu EGE'de KARDAK Adası ile ilgili olarak, TÜRKİYE'nin proaktif askeri operasyonlarından kaygı duymaktadır. KARDAK Adası; 1923 yılındaki LOZAN Antlaşması, 1932 yılında İTALYA ve TÜRKİYE arasındaki protokol ve 1947 PARİS Antlaşmasına göre, Oniki Adalar grubuna dahildir ve 1960'lı yıllardaki TÜRK Haritaları bile bu adaları, Yunan toprağı olarak göstermektedir.)

17.09.1998 tarihli kararı:

AVRUPA Parlamentosu, TÜRKİYE'den "EGE'deki, özellikle KARDAK Adasına ve kıta sahanlığının sınırlarının belirlenmesine ilişkin olarak, Farklılıkların giderilmesine çalışılmasında uluslararası hukuk ilkelerine saygı gösterilmesini" istemektedir.

Madde 84: TÜRKİYE, eski Osmanlı İmparatorluğu'nun Avrupa kıtasında ve işbu Antlaşma ile saptanan TÜRKİYE sınırları ötesindeki bütün haklarından ve sıfatlarından YUNANİSTAN yararına vazgeçer.

Madde 122: TÜRKİYE, şimdi İTALYA'nın işgalinde adacıklar üzerindeki bütün haklarından ve sıfatlarından İTALYA yararına vazgeçer.

KIBRIS'ın, hukuki statüsüne ilişkin olarak;

19.09.1996 tarihli kararı:

"AVRUPA Parlamentosu, TÜRK Hükümetinden, özellikle işgalci askeri güçlerin geri çekilmesi ve KIBRIS sorununa adil ve uygulanabilir bir çözüm bulunması çağrısında bulunan Birleşmiş Milletler Kararlarını kabul etmesini ve uygulamasını ister ve KIBRIS Hükümeti ile KIBRIS TÜRK toplumunun yönetimine de, KIBRIS sorununa BM Güvenlik Konseyi kararlarına uygun barışçıl bir çözüm aramaya devam etmeleri çağrısını yapar."

17.09.1998 tarihli kararı:

"AVRUPA Parlamentosu, TÜRKİYE'ye adanın askersizleştirilmesini sağlamak amacıyla, KIBRIS'tan askeri güçleri çekmesi konusunda pratik adımlar atması çağrısında bulunur."

Madde 116: TÜRKİYE, bu adanın Padişah'a ödenen vergiye olan hakkını da içermek üzere, KIBRIS üzerinde ya da KIBRIS'a ilişkin bütün haklarından ve sıfatlarından vazgeçer.

ERMENİ iddalarına ilişkin olarak;

15.11.2000 tarihli karar: AVRUPA Parlamentosu, 1980'li yıllardan beri 1915-1917 olaylarını Birleşmiş Milletlerin 09 ARALIK 1948 tarihli kararındaki "Soykırım" olarak ilan etti ve TÜRK Hükümetinin bunu kabul etmesini istedi; TÜRKİYE'nin bu olguyu reddetmesinin AVRUPA Birliği üyeliğinin kesin engeli olduğunu açıkladı.

Madde 142: Osmanlı Hükümeti savaş süresince TURKIYE'de yapılan topluca öldürmeler sırasında, kişilere verilen zararları en geniş ölçüde karşılamak için, 1 KASIM 1914'den beri herhangi bir soydan yada dinden olursa olsun, ortadan yok olmuş, zorla götürülmüş, gözaltı (enterne) edilmiş ya da tutuklanmış kişilerin aranması ve kurtarılması için kendisinin ve Osmanlı Makamlarının tüm desteğini sağlamayı yükümlenir.

Madde 144: Osmanlı Hükümeti, 1 OCAK 1914'den beri topluca öldürülme korkusuyla ya da başka herhangi bir zorlama yüzünden, yurtlarından kovulmuş, Türk soyundan olmayan Osmanlı uyruklarının yurtlarına dönüşlerini ve yeniden işlerine başlayabilmelerini, olabildiği ölçüde kolaylaştırmayı resmen yükümlenir.

MALİ HUSUSLARA ilişkin olarak;

08.11.2000 tarihli Avrupa Komisyonu raporunda:

1) AVRUPA Birliği, devlet yetkilerinin merkezi idareden mahalli idarelere devrini savunmakta ve bu amaçla mahalli idareler reformu yasa tasarısının kabulünü istemektedir; "Merkezi idarenin mahalli yönetim üzerindeki denetimi güçlü almaya devam etmektedir. Daha öte bir ademimerkeziyetçiliği amaçlayan ve halen bakanlıklar arasında görüşülmekte olan mahalli yönetime ilişkin yasa taslağının kabul edilmesi beklenmektedir."

2) AVRUPA Komisyonu, TÜRKİYE sendikacılık hareketinin, "Mezarda Emeklilik" olarak nitelendirdiği ve "Sosyal Güvenlik Reformu" adı altında sürdürülen uygulamaları da desteklemekte ve bunlara acilen ihtiyaç olduğunu belirtmektedir.

Madde 231: TÜRKİYE'ye bir ölçüde ve yardımda bulunmak isteyen Müttefik devletler Osmanlı Hükümetiyle, danışma oyu bulunacak bir Osmanlı Komiserinin de katılacağı ve başlıca ilgili Müttefik Devletler olan FRANSA BRİTANYA İMPARATORLUĞU ve İTALYA' nın birer temsilcisinin bulunacağı, bir Maliye Komisyonu kurulmasını kararlaştırmışlardır.

Madde 232: Maliye Komisyonu, TÜRKİYE'nin kaynakları korumak ve arttırmak için, uygun göreceği önlemleri alacaktır.

Maliye Bakanlığınca, her yıl Osmanlı Parlamentosuna sunulacak bütçe, ilk önce Maliye Komisyonuna sunulacak ve Komisyonca uygun bulunan biçimde Parlamento' ya Parlamento'nun getireceği hiçbir değişiklik, Maliye

Komisyununun uygun bulması alınmadıkça, yürürlüğe giremeyecektir

Madde 233: Maliye Komisyonu Türkiyede para sürümünü düzenlemekle ve uygun ve hak gözetir görülecek bütün yollarla, bunu sağlıklı bir duruma sokmakla görevli olacaktır.

Mukayese edildiğinde acı bir gerçekle karşı karşıya olduğumuzu görüyoruz. Yani, Türkiye' nin Avrupa dayatmaları ile SEVR' i hortlatan tehdit, tehlike ve engellerin Türkiye' yi nasıl kuşattığını görebiliyoruz. Yukarıdaki tablolarda sadece Kıbrıs, sözde Ermeni soykırımı, hayali Kürdistan, Ege sorunu, Patrikhane ve ekonomi ile ilgili ve SEVR antlaşması ile birebir örtüşen AB' nin bazı karar ve dayatmalardan örnekler vermeye çalıştım.

Bugün artık ima yoluyla değil, resmen SEVR' in kabul edilmesini isteyen AB üyelerini de görmekteyiz. Örneğin 24 Şubat 2005 Türkiye - AB Karma Parlamento Komisyonu toplantısında dostumuz Fransız milletvekili Jacques Toubon: "Türkiye SEVR' i kabul etmelidir!" diyecek kadar küstahlaşabilmiştir. Yine aynı toplantıda Rum milletvekili Marios Matsakis' de: "Türkiye ERMENİLERE, RUMLARA ve KÜRTLERE soykırım uyguladı!" diyecek kadar Fransız Toubon ile aynı küstahlığı paylaşmıştır.

Bunlar Atatürk' ün paramparça ettiği SEVR' i hortlatabilmek ve yalanlarına yepyeni Kürt soykırımı gibi yalanlarda eklemekten sıkılmamakta ve utanmamaktadırlar. Tabii, bu saldırganlar Atatürk' ün resmini ve heykellerini duvardan, meydanlardan kaldırtabilse-ler, birde Cumhuriyetin temelini oluşturan Devrim ve İlkerini yok ettirebilseler daha daha neler yapmazlar?

Peki biz ne yapmalıyız? Cevabı esasen Atatürk gibi bir deha devlet adamı yetiştiren bir ulus için hiç de zor olmasa gerek. Bilindiği gibi bir İngiliz gazeteci Atatürk ile röportaj yaparken sormuş, "Sayın Ekselans, Birleşmiş Milletlere üye olmayı düşünüyor musunuz?" Atatürk cevaben: "Şartlarımızı koyarız, kabullerine bağlı. Biz üye olmak için müracat etmeyiz. Eğer davet gelirse düşünüyoruz." diyor.

Birleşmiş Milletler Cemiyeti ne yapmış? Türkiye'yi üye yapabilmek için yasasını değiştirmiş ve Mustafa Kemal Atatürk' ün Türkiye'sini üyeliğe davet etmiştir. Bugünde izlenecek yegane yol, Mustafa Kemal Atatürk' ün öngördüğü yoldur.

Bugünün artık ne pahasına olursa olsun mantığı ile AB üyeliği ısrarı Atatürk'çü düşünce ile ne derece örtüşmektedir? Halen ülkenin Ulus - Devlet ortak kimliğine, tarihine, değerlerine ve kurumlarına saldıran kişilerin dostumuz ABD ve AB orijinli aktörler tarafından korunması Batının tarihi misyonundan kaynaklanmaktadır.

Orneğin bir evvelki yazımda ayrıntılı açıkladığım gibi ABD' nin 31 Ocak 1896 tarihli 54. Senato ve Temsilciler Meclisi gizli kararları ile Türkiye' yi federal eyaletlere bölme proje ve misyonu devam etmektedir. AB' ninde 1915 den başlayan 1920 de dayatılan SEVR proje ve misyonuda değişmemiştir. ABD ve AB projeleri bu konuda tam bir uyum içinde koordineli olarak uygulanmaya çalışılmaktadır.

İçerideki aydın geçinen bir kısım işbirlikçileri ve sözcüleri aracılığı ile de hayli yol katetmişlerdir.

Amaç; İSLAM ETİKETLİ ABD MANDASI ve AB dışında ancak AB' ye de imtiyazlı ortaklıkla bağlı bir federal Türk devleti oluşturmaktır.

Bu gerçeklere dayalı tesbitten sonra uygulanması gereken ulusal politikanın esasları şu şekilde özetlenebilir:

1)Türkiyenin demokrasi için olmazsa olmazı olan LAİKLİK ilkesinden ve bu ilkeyi oluşturmada çok önemli dayanağı olan Tevhid-i Tedrisat (Öğretim Birliği) yasasından asla taviz verilmemelidir.

2) AB ile yürütülecek müzakerelerde partner olarak eşit koşullarda bir ortaklık için serbest dolaşım hakkı da tanınacak şekilde üye ülkelere uygulanan kriterlerin dışındaki dayatmacı kriterlerin müzakere konusu edilemeyeceğinin net bir şekilde bildirilmesi gerekmektedir. Özellikle Atatürk' ün yaptığı gibi üyelik için Türkiye'ninde kendi kriterlerini ortaya koyarak müzakereleri yürütmesi daha onurlu bir yoldur.

3) SEVR' i hortlatan, LOZAN' ı yok etmeye yönelik Türkiye' nin kuruluşunda ve Ulus - Devletin en temel değerleri olan Atatürk ile onun devrim ve ilkelerinin değiştirilmesi gibi söylem ve dayatmaların müzakerelerin tarafımızdan kesilmelerinin nedeni olacağı bildirilmelidir.

4) Eğitimin milli özelliğini sağlamak ve aynı zamanda ses bayrağımız olan Türkçe ana dilimizi tavizsiz egemen kılmak zorundayız.

5) Atatürk dönemindeki gibi hertürlü uluslararası ilişkilerde TAM BAĞIMSIZLIK ilkesi doğrultusunda ve ulusal çıkarların temel alındığı bir ulusal politikanın uygulanması zorunludur. Bu bağlamda bugüne kadar ulusal bağımsızlık ve çıkarlarımıza aykırı alınmış kararların mutlaka değiştirilmeleri sağlanmalıdır.

Sonuç olarak, Türkiye ABD ve AB karşısında asla başı eğik kalmaz ve kalmamalıdır! Belki AB orta vadede dağılabilir. Ancak Türkiye tarih sahnesinde yine yaşayacak ve yaşatılacaktır. Bu nedenle Türkiye AB sevdası uğruna asla feda edilmemelidir.

Kaynaklar:

- 1) Sevr Antlaşması
- 2) AB Parlamento kararları
- 3) Hulki Cevizođlu' nun İşgal ve Direniş kitabı
- 4) Eski Başbakan ve Dz.K.K. (E) Oramiral Bülent Ulusu' nun Deniz Harp Okulundaki konferansı
- 5) ABD Senato ve Temsilciler meclisinin 31.01.1896 tarihli gizli kararları
- 6) Cumhuriyet Gazetesi Kasım 2007 ayı, 178 sayılı Strateji Eki
- 7) Prof. İ. Güntürk' ün İçimizden Biri Atatürk isimli konferansı